

så er det egentlig bare tom snak, når man snakker om en ny klimapolitik.

Kl. 10:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 10:53

Morten Bødskov (S):

Det er bestemt ikke tom snak, når vi fra Socialdemokraternes side snakker om en ny klimapolitik. Vi står selvfølgelig ved de aftaler, vi laver. Det er sådan med Socialdemokraterne, at bliver vi præsenteret for gode aftaler, så indgår vi også aftaler. Og vi er klar til at tage – som jeg sagde – et medansvar for at sikre, at den aftale, som nu skal udmøntes, også bliver udmøntet på rigtig vis, således at den bliver et sporskifte fra den klima- og miljøpolitik, som den her regering har ført, hvor det ikke bare er Bjørn Lomborg, der har ført an i vanvittige, pinagtige diskussioner om, hvad vi skulle bruge pengene på og ikke bruge dem på, og hvorfor vi ikke skulle gøre noget ved klimaforandringerne, men bruge pengene på alt muligt andet, og hvor statsministeren ikke har ment, at den smeltende indlandsis var noget problem, og hvor vicestatsministeren på et tidspunkt åbenbart heller ikke har ment, at CO₂-udledningen var til nogen synderlig skade, så det var der ingen grund til at bekymre sig om. Så vi håber, at aftalen bliver udmøntet på rigtig vis, og det er derfor, vi selvfølgelig har store forventninger til, at også De Konservative vil være med til at sikre, at vi nu får et egentligt sporskifte i dansk klima- og miljøpolitik.

Så til det med Bjørn Lomborg: Der tror jeg måske, det er at tage munden en kende for fuld at sige, at Bjørn Lomborg er historie. Mig bekendt betales der stadig midler til den pågældende person med den her finanslov, således at det stadig kan sikres, at de dele af regeringen, Venstre, Konservative og måske ikke mindst Dansk Folkeparti, som er lidt lorne ved, at man nu skal gøre noget ved miljøet, kan beroliges.

Der må jeg bare sige, at den socialdemokratiske holdning er meget, meget klar, nemlig at vi står klippefast på værdien af en aktiv miljø- og klimapolitik, og når vi får regeringsmagten, så tror jeg også, at den pågældende person skal finde sig noget andet at lave.

Kl. 10:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Tom Behnke (KF):

Jeg følte mig noget fristet til at følge op på fru Helle Sjelles spørgsmål om Ungdomshuset i København og det, at Socialdemokratiet principielt mener, det er i orden at belønne unge, der udøver vold og laver hærværk, med, at de så får et sted at være, men det vil jeg lade være med, for hr. Morten Bødskov fik jo slået fast, at det er socialdemokratisk politik.

I stedet vil jeg kaste mig over skat og slå noget andet fast. Det er jo rigtigt, at Det Konservative Folkeparti mener, det skal kunne betale sig at arbejde, og historisk er der jo belæg for, at Socialdemokratiet mener det modsatte, nemlig at de, der arbejder, de, der arbejder rigtig meget, skal straffes for at gøre det. Men det er det historiske.

Nu står vi ved en korsvej her med rigtig mange udgange, for hvad vil Socialdemokratiet? Fru Mette Frederiksen havde sine teser, som i øvrigt var virkelig markante socialdemokratiske forslag, men som ikke nævnte skat. Fru Helle Thorning-Schmidt kommer så med sit om, at der ikke skal være nogen lettelser, og resten af punkterne er der ikke nogen der kan huske. Så er der Socialdemokratiets skatteordfører, hr. Nick Hækkerup, der mener, at der skal være lettelser i topskatten. Så hvor er Socialdemokratiet henne, hvem er det, der tegner politikken?

Jeg kan så forstå, at hr. Morten Bødskov siger – og han har så et budskab her – at det skal være skatteomlægninger, og de skal i øvrigt være fuldt finansieret.

Så vil jeg bare spørge: Når der nu skal være lettelser i topskatten, hvem skal så betale mere i skat? For det må der være nogle, der skal, hvis det er en omlægning. Hvem skal betale mere i skat fremover?

Kl. 10:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 10:56

Morten Bødskov (S):

Jeg forstår godt, at De Konservative er blevet lidt nervøse, ikke mindst efter at deres partiformand i sidste uge var meget langt fremme i skoen og krævede endnu større og endnu flere skattelettelser til de mest velhavende i det danske samfund – og ikke mindst, fordi han jo vel af et ærligt hjerte kom til at sige, hvor pengene så skulle findes henne. De skulle så findes ved endnu en omgang massive besparelser på den grundlæggende velfærd. Det ved vi er konser-